

Եկեք ինձի, բոլոր յոզևած ու բեռնաւորուածներ...

Մարթէոս 11,28

Պեկտեմբեր, 2014թ.
N 11 (152)

ԲԱՐԻՆՈՐ

Հոյս է տեսնում 2009թ. ժաշիւնից

Քրիստոս ծնաւ եւ յայտնեցաւ,
ծեզ եւ մեզ մեծ աւետիս

ԱՄՍԱԳԻՐ

Պեկտեմբեր, 2014թ. N 11 (62)

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՔ

Քրիստոս ծնաւ եւ յայրնեցաւ, ձեզ եւ մեզ մեծ աւերիս.....	1
Համաժողով Սանկտ Պետերբուրգում.....	5
Իրարու նեղությունները կրեցեք.....	6
Չնմանվենք Ղովարի կնոջը.....	9
Անդամալույծի բժշկվելը.....	11
Աստված մարքեր է կարդում.....	12
Վկայություն.....	13
Զարմանալի է, բայց ճշմարտություն է.....	14
Նա իմ Փրկիչն է	16

Միտելի՝ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել, որ թերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լուրն ու ցանվեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մաքրիկ դառնան Աստծուն և հավիտենական կյանք տունենան:

Միտելի՝ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկությունները, մվիլատվությունները ուղարկել խմբագրություն:

Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526, 093-954-930

Քրիստոս ծնաւ եւ յայտնեցաւ, ծեզ եւ մեզ մեծ աւետիս

Միրելի՛ ընթերցողներ, շնորհա-
վորում ենք ձեր Նոր տարին ու
մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի Սուրբ
Ծնունդը. **Քրիստոս ծնվեց և յայտն-
վեց, մեզ և ձեզ մեծ ավետիս:**

Մոտ 2015 տարի առաջ երկնքի
հրեշտակը Քրիստոսի ծննդյան մեծ ա-
վետիսը բերեց իրենց գիշերային պահ-
պանությունը կատարող հովիվներին:
Բեթլեհեմի մի մսուրում ծնվել էր Օծյալ
Փրկիչը: Աստծու գթասրտությամբ ու
ողորմությունով Քրիստոսը ծնվեց ու
եկավ փրկելու աշխարհը: Նա եկել է
փրկելու մահ քեզ, դու բացառություն
չես:

Քրիստոսի աշխարհ գալն ու Գող-
գոթայում Նրա խաչվելը յայտնում է
մեզ, թե որքան մեծ է Աստծու սերը Իր
ստեղծած մարդու նկատմամբ, որ մին-
չև անգամ իր Միածին Որդուն տվեց,
որպեսզի ամեն Նրան հավատացողը
չկորսվի, այլ հավիտենական կյանք
ունենա:

Միրելիներ, մեր երկրի տնտեսու-
թյան համար այս դժվարին օրերին,
կյանքի անակնկալ ու արագ փոփոխ-
վող պայմաններում, մտահոգիչ այս
իրականության մեջ, երբ շատերը հու-
սահատվում են ու մխիթարություն չեն
գտնում, Քրիստոսի ծնունդը մեծ մխի-
թարություն և ուրախություն է Նրան

ճշմարտապես հավատացողների հա-
մար: Մենք պետք է կարողանանք
օգնել Քրիստոսի հետ դեռ անձնական
հանդիպում չունեցող մեր յայրենա-
կիցներին, ասել նրանց, որ Քրիստոսը
ծնվել է իրենց համար: Նա Իր մահով
հաղթել է մահվանը, մահը պարտված
է ու այլևս իշխանություն չունի քեզ
վրա, եթե ընդունել ես Քրիստոսին քո
սրտի մեջ:

Միրելիներ, մի՛ վախեցեք այսօրվա
նեղությունների ու դժվարությունների
համար. Աստված սիրում է մեզ, ու եթե
Նա կերակրում է երկնքի թռչուններին,
որոնք ոչ սերմանում են ու ոչ էլ հնձում,
ուրեմն կհոգա մահ մեզ համար, չէ՞ որ
մենք թռչուններից առավել ենք:

Քրիստոսի ծնունդը յուրահատուկ
է: Աշխարհ եկող բոլոր մարդիկ ծնվում
են ապրելու համար, բայց Քրիստոսը
ծնվեց մեռնելու համար: Աստված մեր
հանդեպ ունեցած Իր սերը յայտնեց,
երբ մենք դեռ մեղավոր էինք ու թշնամի
էինք Աստծու հետ: Քրիստոսը մեռավ
մեզ համար, որպեսզի մեզ հաշտեցնի
Աստծու հետ: Միրելիներ, պատկե-
րացնո՞ւմ եք արդյոք, թե ինչ սեր է դա,
որ մեկը մեռնի (այն էլ՝ խաչի մահով)
իր թշնամու համար, որպեսզի թշնամին
ապրի: Հիշե՛ք խաչի վրայի ավազա-
կին. Քրիստոսը մեռավ մահ Նրա

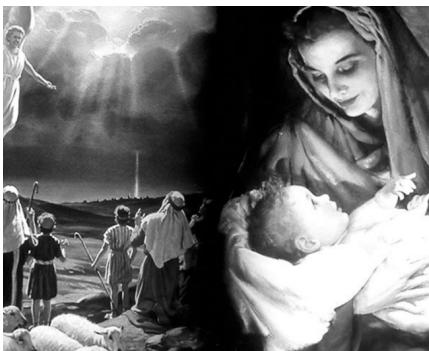
Ձեկբեմբեկ, 2014թ., № 11 (62)

համար: Երբ նա հավատաց և ասաց. «Տե՛ր, հիշիր ինձ, երբ Քո քաղավորությունով գաս», Հիսուսն ասաց. «Ճշմարիտ եմ ասում, դու այսօր դրախտում ինձ հետ կլինես»:

Սիրելի՛ ընթերցող, Քրիստոսը եկել է լուսավորելու մահ քեզ՝ անկախ նրանից, թե դու որքան ես ընկած ու հեռացած Աստծուց: Նա եկել է, որ պեսզի մենք կյանք ունենանք ու հավիտյան ապրենք Նրա հետ: Նա քեզ սիրում է և ուզում է, որ դու հավիտյան չտառապես կրակի լճում, այլ հավիտենական կյանք ունենաս ու Աստծու սուրբերի հետ ապրես այնտեղ, որտեղ չկա մահ, չկա սուգ, չկան արցունքներ, չկա ցավ, ամեն բան հրաշալի է ու հավիտենական:

Եթե դու մի ժամանակ եղել ես Աստծու տան՝ եկեղեցու մեջ ու հիմա հեռացել ես՝ բողոքելով քո երկնային հոր տունը, հիշիր, թե հայրն ինչպես ընդունեց անառակ որդուն, երբ նա վերադարձավ: Եթե դու դեռ չես ապաշխարել, բաղված ես մեղքի ու խավարի մեջ և մտածում ես, որ միևնույնն է, չես կարող ապաշխարել և կյանք ունենալ, մի՛ հավատա սատանայի ստիճ, նա քեզ խաբում է, որպեսզի չգաս Աստծուն ու կյանք չունենաս: Հիշիր խաչի վրայի ավազակին որպես օրինակ ու

արի՛ Քրիստոսին, Նա քեզ էլ կասի՝ այսօր ինձ հետ դրախտում կլինես: Մի՛ կարծիր, թե դու պետք է ինչ-որ արժանիք ունենաս, որպեսզի Քրիստոսը քեզ ընդունի. հիշիր այն հովիվներին, որոնց Աստծու հրեշտակը վկայեց Քրիստոսի ծննդի մասին: Եթե ուզում եք իմանալ՝ այն հովիվն»ը շատ առումներով պատվավոր մարդիկ չէին, ընդհակառակը, նրանք արհամարհված ու հասարակությունից դուրս մնացած հասարակ մարդիկ էին, բայց Աստծու հրեշտակն առաջինը նրանց տվեց ուրախության ավետիսը: Դա խոսում է այն մասին, որ անկախ այս աշխարհում ունեցած քո դիրքից՝ Աստված սիրում է քեզ,

նույնիսկ եթե դու լքված ու արհամարհված ես մարդկանց կողմից: Եթե քո սրտում դեռ չի ծնվել Քրիստոսը, իմացիր, որ հիմա Նա կանգնած ծեծում է քո սրտի դուռը. լսիր Նրա կանչը և սիրտդ բացիր Նրա առջև: Նա կմտնի քո սրտի մեջ, ու դու կգտնես քո կյանքի իմաստն ու երջանկությունը:

Սիրելի՛ ընթերցողներ, եթե դուք դեռ չեք եկել Աստծուն, հիշե՛ք. Քրիստոսը Գողգոթայում զբաղեցրել է ձեր տեղը: Նա մեռավ անարգ մահով՝ մեր մեղքերի համար: Դուք Աստծու ներման անհրաժեշտությունն ունեք: Թող այս օրը դառնա ձեր փրկության օրը, ձեր

ներման օրը: Եկե՛ք մեր կամքն ամբողջությամբ հանձնենք Նրան: Դիմե՛ք Նրան հենց հիմա, աղերսե՛ք աղոթքով, քանի որ «Ով որ Տիրոջ անունը կանչի, կփրկվի» (Հռոմ. 10.13): Դուք կանչե՛ք, Քրիստոսը կփրկի, դուք խնդրե՛ք, Նա կների: Հենց հիմա խոնարհիր գլուխդ և աղոթիր. «Հիսուս Քրիստոս, ես գալիս եմ դեպի Բեզ, քանի որ Բո կարիքն ունեմ: Ես մեղավոր եմ և փրկության կարիք ունեմ: Ես աղերսում եմ Բեզ և ներողություն խնդրում իմ մեղքերի

համար: Մտի՛ր իմ սրտի մեջ, փրկի՛ր ինձ: Ես Բեզ եմ տալիս իմ կյանքը և ընդունում եմ Բեզ որպես իմ Փրկիչ: Ես հավատում եմ, որ ով Բո անունը կանչի, կփրկվի: Շնորհակալ եմ Բեզնից փրկության համար»:

Սիրելի՛ ընթերցող, ով էլ որ դու լինես, հիշի՛ր, որ Քրիստոսը ծնվել է նաև քեզ համար, որպեսզի դու էլ լինես դրախտում: Ամեն:

Հրահայր Ամիրբեկյան

ՀԱՄԱԺՈՂՈՎ ՍԱՆԿՏ ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳՈՒՄ

2014թ. հոկտեմբերի 24-ին և 25-ին Սանկտ Պետերբուրգում տեղի ունեցավ Ռուսաստանում բնակվող հայ և եզդի հավատացյալների «Ավետարանի հավատքի քրիստոնյաներ» եկեղեցու եղբայրական համաժողով:

Համաժողովին մասնակցելու էին եկել եղբայրներ Նիժնի Նովգորոդից, Յարոսլավից, Չերեպովեցից, Կրասնոդարից, Կուրսկից, Վորոնեժից, Մոսկովից, Կալուգայից, Հայաստանից, Սանկտ Պետերբուրգից, Լիպեց-կից և այլ քաղաքներից: Համաժողովին ներկա էին նաև Ռուսաստանի «Ավետարանի հավատքի քրիստոնյաներ» եկեղեցու ավագ եպիսկոպոս Ստեփան Կոզիցկի եղբայրը, եպիսկոպոս Ալտուխով Պավել եղբայրը և այլ եղբայրներ: Հայաստանից մասնակցում էին նաև

Անդրանիկ, Պավել, Սասուն, Մարտին եղբայրները և այլ եղբայրներ: Համաժողովում եղբայրները խոսեցին Տիրոջ Շնորհքի ու Նրա սիրտ վերաբերյալ: Վրեժ եղբայրը խոսեց այն մասին, որ միայն Սուրբ Հոգու ներկայության մեջ կարող է կատարվել իրական պաշտամունքը, հակառակ դեպքում ամեն բան կվերածվի ծիսակատարության:

Եղբայրները խոսեցին Սաղմոս 51.16-17 և Հայտնության 3.17 խոսքերի շուրջը. «Վասն զի գոհի չես հաճիր, որ զանիկա մատուցանեմ, Դուն ողջակեզի ալ չես հաճիր: Աստուծոյ գոհը կոտրած հոգին է, կոտրած ու խոնարհ սիրտը, ով Աստված, Դուն չես անարգեր»: «Բանգի կըսես. «Ես հարուստ եմ ու մեծցայ, և բանի մը կարոտ չեմ: Բայց չես գիտեր, թե դուն խեղճ ու

Ձեկբեմբեկ, 2014թ., № 11 (62)

քշվառական ես և աղքատ, կույր ու մերկ»։ Ամեն մարդ իր մասին ունի այսպիսի մեծ կարծիք «Ես հարուստ եմ ու մեծցայ և բանի մը կարոտ չեմ»։ սա մարդու բնույթն է։ Եթե մենք ցանկանում ենք, որ մեզ վրա իջնի Տիրոջ ներկայությունը և լինի Սուրբ Հոգու օծությունը, մեր սրտերը պետք է զոհաբերենք Տերոջը, լինենք կոտրված, ու այդ օծությունը մեզ կստվորեցնի։ Առանց Սուրբ Հոգու ոչ մի մարդկային իմաստություն չի կարող բարձրացնել Տիրոջ անունը ու փառավորել Նրան։ Եթե Սուրբ Գիրքը կարդալիս և ուսումնասիրելիս Աստծու Խոսքի հայտնությունը չլինի, մենք չենք ցանկանա շարունակ կարդալ Աստվածաշունչը։ Այս նույն գիրքը կարդում են մասնավորապես նաև աթեիստները, բայց նրանք չունեն խոսքի հայտնություն։ Եվ եթե մենք էլ կարդանք Աստծու Խոսքը, բայց խոսքի հայտնություն չունենանք, կյանք չի լինի, և մենք կլինենք մեռած։ Հոգու կենդանությունը լինում է Աստծու Խոսքի հայտնությունով։ Այդ պատճառով մենք պետք է «մեր մարմիններն ընծայենք որպես կենդանի զոհ», կոտրվենք ու խոնարհվենք Տիրոջ առաջ։ Այս զոհը շատ կարևոր է, որպեսզի մենք հոգով աղքատի պես կանգնենք և ասենք. «Հիսուս, ես ինչպես որ կամ, այնպես էլ եկել եմ Քո առջև»։ Եթե մենք մեզ տեսնում ենք լավ կամ վատ վիճակի մեջ, միևնույնն է, երկու դեպքում էլ պետք է խոնարհվենք Տիրոջ առաջ և ցանկանանք, որ Նրա օծությունը գա

մեզ վրա, ու մարդկային հպարտությունը կոտրվի։

Միքելի՝ եղբայրներ և քույրեր, մենք գիտենք, որ սատանան Եդեմի պարտեզից սկսած, ցանկանում է խափանել մարդու հավատքը, որ մարդը կասկածի ու չհավատա Աստծու Խոսքին։ Աստծու գործը սա է, որ «... անոր դրկածին հավատանք...»։ Եվ սա ամենամեծ գործն է։

Վրեժ եղբայրն ասաց, որ ինքը մի ժամանակ մտածում էր, թե Հիսուսին հավատալը հեշտ բան է։ Բայց պարզվում է, որ սա ամենալուրջ գործն է։ Մարդը կարող է քսան, երեսուն տարվա հավատացյալ լինել, բայց այդպես էլ Հիսուսին չհավատալ։ Հիսուսին հավատալը հրաշք է։ Հիսուսին հավատալ՝ նշանակում է հավատալ Նրա Խոսքին, Նրա ասածներին։ Շատերս մտածում ենք, որ Հիսուսին հավատալ նշանակում է հավատալ, որ Աստված կա, և Քրիստոսն էլ Աստծու Որդին է։ Այդքան հավատ սատանան էլ ունի, բայց Հիսուսի ասածներին մա չի հավատում և հենց այդ՝ անհավատության բույնն էլ ներարկեց մարդու մեջ։ Եվ եթե այս բժշկությունը չի կատարվում մարդու մեջ, մա դառնում է ծեփած գերեզման։ Նա ներսից բժշկված չէ, բայց դրսից զարդարված է բարի գործերով։ Նա ներսից անհավատ է, բայց դրսից հավատացյալի պատկեր է ստացել։ Եվ երբ ներկայանում է առիթը, նրա ներսից հին մարդը գլուխ է բարձրացնում և ապականում է նրան, որովհետև մա անհավատ է։

Այժմ եկեք տեսնենք, թե որքան ենք մենք հավատում Տեր Հիսուսին: Ա Պետրոս 5.5-6-ում կարդում ենք. «Նամանապես դուք, երիտասարդներ, հնազանդ եղեք ծերերուն... Աստծոյ հզոր ձեռքին տակ խոնարհեցեք, որպէսզի ձեզ ժամանակին բարձրացնեք»: Մեզ թվում է, թե հավատում ենք այս խոսքերին, սակայն շատ հաճախ մարդիկ պայքարում են, բարձրանալու համար կռիվ են անում, վիճում են, որովհետև չեն հավատում այս խոսքերին: Աստծու Խոսքը հասկանալը և հավատալը, տարբեր բաներ են: Մեզանից շատերը հասկանում են Աստծու Խոսքը, բայց քանի՞ հոգի է հավատում:

Սիրելիներ, Ավետարանին հավատալը մարդու կյանքի ամենամեծ հրաշքն է: Ով հավատա Ավետարանին, նա է փրկվելու: Հիսուսը Ավետարանն է, Աստծու Որդին մարմնացել է խոսքի ձևով: Եվ եթե մարդը չխոնարհվի, Աստված նրան ոչ միայն չի բարձրացնի, այլև կողքի կդնի: Եթե քեզ մարդիկ են կողքի դնում, դա սարսափելի չէ, բայց եթե քեզ Աստված է դնում կողքի, դա արդեն սարսափելի է: Աստծու Խոսքին հավատացողներն իրենց բոլոր հարցերը լուծում են Աստծու հետ և իրենց պատասխաններն առնում են երկնքից: Եթե Տերը քո կողքին է, քեզ հետ է, Նա քեզ կբարձրացնի, իսկ եթե մարդիկ քեզ բարձրացնեն, նրանք էլ քեզ գցելու են ավելի ցած: Մենք միայն հավատքով կարող ենք Աստծուն հաճելի լինել:

Եթե մենք չենք հասել այս հավատքին, մենք կմնանք ճանապարհի կեսին, և կավարտվի Աստծու գործը մեր կյանքում:

Հովմ.12.21 խոսքն ասում է. «Չարեն մի հաղթվիր, հապա բարիով հաղթիր չարին»: Արդյո՞ք մենք հավատում ենք այս խոսքերին: Մարդու բնույթը մարդուն ստիպում է չարին չարով պատասխանել. եթե մեկն ինձ մի վատ բան է անում, նույնը ես պիտի անեմ նրան: Սա Ադամից ժառանգած էությունն է: Մեր մեջ պետք է բարձրանա Աստծու Խոսքը, որպէսզի մեր հավատքը Աստծուն հաճելի լինի: Սուրբ Հոգին մեզ հետ աշխատանք է տանում, որպէսզի այդ հրաշքը կատարվի մեր մեջ, ու քանի դեռ այդ հրաշքը չի կատարվել, նշանակում է մենք չենք վստահում Աստծու Խոսքին:

Հովսեփն Աստծու օծյալն էր, բայց նրա եղբայրները չգիտեին այդ մասին ու նրան վաճառեցին որպէս ստրուկ: Սակայն, երբ Հովսեփի կյանքում Սուրբ Հոգին գործեց, և երբ եղբայրները եկան նրա առաջ, նա ասաց իր եղբայրներին. «Եղբայրներ, սա Տերն է արել, սա Տիրոջ ձեռքն է»: Սա նշանակում է, որ նա ուզում էր ասել, որ ամեն բան ինքն ընդունում է Տիրոջ ձեռքերից, ինքն իր հարցերը լուծել է իր Աստծու հետ:

Հովսեփն, Աստծու Խոսքին հավատարիմ մնալով մինչև վերջ, համբերեց և հասավ բոլոր խոստումներին: Չէ՞ որ մեզ համար էլ խոստում կա, ու դրան պետք է հասնենք հավատքով:

Յուդիթ Բեկեթ, 2014թ., © N11 (62)

չկասկածելով, որ ճանապարհը խոնարհությունով է և ոչ թե ստիպելով: Աստված ասել է, Աստված էլ կանի: Եթե մենք այսօր այս հավատքի հաստատությունը չունենք, մենք կմնանք ճանապարհի կեսին: Եվ մենք պետք է աղոթենք, որ այս գործը Սուրբ հոգին կատարի Իր եկեղեցում, որովհետև դա Նրա գործն է, իսկ մենք միայն պետք է ծառայենք այդ գործին:

Միտելիներ, ոչ միայն ֆիզիկական, այլ նաև հոգևոր աշխարհում կան

օրենքներ, որ ավելի իրական են, քան ֆիզիկական աշխարհի օրենքները: Եթե մեր մտածելակերպը, հավատքը չի փոխվել, նշանակում է Աստծու գործը դեռ չի կատարվել: Մարդ կարող է շատ պատվիրաններ կատարել, բայց ամենամեծ գործը Հիսուսին հավատալն է: Հիսուսին հավատալն Աստծու պարգևն է, դա մարմնի և արյան գործը չէ, սովորելով չէ, դա հայտնություն է: Ամեն:

ԻՐԱՐՈՒ ՆԵՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԿՐԵՑԵՔ

«Իրարու նեղությունները կրեցեք և այնպես Քրիստոսի օրենքը կատարեցեք» Գաղ.6.2:

Սա այնքան էլ հաճելի հեռանկար չէ: Ավելի հաճույքով մենք ապրում ենք մեզ համար: Չէ՞ որ մենք մեր սեփական հոգսերը, պարտականություններն ունենք, որոնք դժվարությամբ ենք հաղթահարում: Մեզմիջ լավագույնը իրականում մեծագույն եսասեր է, իսկ մեր քրիստոնյա լինելը կարծես մեր ամձնական գործն է: Բայց երբ մեր մերձավորների օգնության աղերսի ձայնն արդեն շատ բարձր է հնչում, մենք մի չնչին բան ենք գոհում և հավատում, որ դրանով մենք մեր գործն արել ենք:

Հավատքի հարցում մենք ուզում

ենք թիթեռների մման թռչել մի ծաղկից մյուսը՝ ճաշակելով ծաղիկների մեկտարը: Սակայն վերոհիշյալ հատվածում ասված էր «Իրարու նեղությունները կրեցեք և այնպես Քրիստոսի օրենքը կատարեցեք» Գաղ.6.2: Չմայած, ինչպես ասում է Պողոս առաքյալը (Հռով.6), մենք ոչ թե Օրենքի տակ ենք, այլ Շնորհքի, սակայն հիմա գտնվում ենք Քրիստոսի օրենքի տակ. «...օրենքի լրումը սերն է» (Հռով.13.10): Այլ կերպ ասած՝ ուզենք, թե չուզենք, այս ճշմարտության հետ պետք է հաշտվենք:

Այս առիթով ես հիշում եմ Մատթեոս Ավետարանի 11.28 հրաշալի «խոսքը». «Եկե՛ք ինձ, բոլոր հոգնածներ և բեռնավորվածներ, և ես ձեզ պիտի հանգչեցնեմ»: Անթիվ մարդիկ

իրենց օրինակով զգացել են այս խոստման իրական օրհնությունը: Բայց սրանով չի ավարտվում այս Խոսքը, քանի որ Հիսուսը շարունակում է. «Իմ լուծը ձեր վրա առեք և ինձնե սորվեցեք, որ հեզ են ու սրտով խոնարհ և ձեր անձերին հանգստություն պիտի գտնեք: Վասն զի իմ լուծը քաղոք է ու իմ բեռը թեթև»:

Մեկը, որ եղել էր Իսրայելում, պատմեց, որ այնտեղ ընդհանրապես վարում են երկու լուծ եզով: Երբ ժամանակը գալիս է, մատղաշ եզանը, դաշտում բռնկոտելուց բացի առանց որևէ պիտանի բան սովորեցնելու, լծում են տարիքով և հմուտ եզան հետ, որ նրանից սովորի: Այդպես նրանք երիտասարդ, առույգ, կամակոր եզանը հնազանդեցնում են, որպեսզի կատարի իր դժվար աշխատանքը: Ուսուցման ընթացքը հեշտ չէ:

Այս պատմության մեջ, Հիսուսը մեզ ասում է, որ աշխատանքը շատ է, արդյո՞ք մենք ցանկանում ենք Իր հետ աշխատել. «Իմ հայրս մինչև հիմա կը գործե, ես ալ կը գործեմ» (Հովհ.5.17): Արդյո՞ք ուզում ենք մեր մերձավորի հետ ինչպես ասում է Պողոս առաքյալը (Հռով.6), լուծը, որպեսզի հետո Աստծու շուրթերից լսենք. «Ապրես, բարի և հավատարիմ ծառա. դուրս որ քիչ բանի մեջ հավատարիմ եղար, քեզ շատ բաներու վրա պիտի կեցնեն. մտիր քո Տիրոջ ուրախությանը մեջ» Մատթ.25.21:

Որպես քրիստոնյաներ՝ մենք հիմա շատ ավելի մեծ հնարավորություն ունենք աշխատելու Տիրոջ համար,

քան առաջ, քանի որ հոգևորի նկատմամբ ծարավը հիմա շատ ավելին է, քան երբևէ: Աստծուն պիտանի է այն հավատը, որը դրսևորվում է սիրո մեջ և որը ծնվում է հավատքից: Մարդը երկու ձեռք ունի. նրանցից մեկը պետք է պարզի դեպի Աստծուն, մյուսը՝ մերձավորին: Աստծուն պարզած ձեռքը հավատքն է, իսկ մերձավորին մեկնած ձեռքը՝ սերը: Եթե նա այդ ձեռքերից մեկը իջեցնի, կիջնի նաև մյուսը: Այս ճշմարտության մասին այսպես է ասում Պողոս առաքյալը. «Վասնզի Քրիստոս Հիսուսին քով ոչ թլփատությունը բան մը կարող է, ոչ ալ անթլփատությունը (այսինքն՝ օրենքի արտաքին կատարումը), հապա հավատքը, որ սիրով կը գործադրվի» (Գաղ.5.6):

Երբ եկեղեցում վերջին աղոթքից հետո ասվում է «Ամեն», դա չի նշանակում, որ վերջացավ մեր անելիքն ու ամեն մեկը կարող է գնալ իր գործերին: Սա քրիստոնեական մոտեցում չէ: Այն հոգևոր սնունդը, որ մենք ստանում ենք եկեղեցում, պետք է կիսվենք մեր ընտանիքի անդամների, աշխատակիցների և, ընդհանրապես, բոլորի հետ:

Հիմա կմտածեք, թե ե՞րբ պիտի հանգստանաք, ձեր «շաբաթը» ե՞րբ է գալու: Հովհաննոս ավետարանի 12.26-ում ասվում է. «Եթե մեկը ինձի կծառայե, թող իմ ետևես գա ու ես ուր որ եմ, իմ ծառաս ալ հոն պիտի ըլլա, ու եթե մեկը ինձի կծառայե, հայրը պիտի պատվե զանիկա»:

Աստծու և Նրա Խոսքի նկատմամբ

Ձեկբեմբեկ, 2014թ., № 11 (68)

հավատքը պետք է ինձ դարձնի անկեղծ ու աստվածապաշտ մարդ և ոչ թե քայլող «Աստվածաշնչյան հանրագիտարան»: Աստվածաշնչի ընդհանուր համատեքստից վերցված առանձին նախադասությունները կարիքի պահին չեն կարող օգնել մեր մերձավորներին:

Ա Տիմոթեոս 2.5 խոսքում Պողոս առաքյալն ասում է. «Քանզի մեկ Աստված կա ու մեկ միջնորդ Աստծո ու մարդոց մեջտեղ, Քրիստոս Հիսուս մարդը»: Մեզ թվում է, թե առաքյալն այստեղ ավելորդ է հիշեցնում «Հիսուս Քրիստոս մարդու» մասին: Բայց իրականում դա մեզ համար մեծ մխիթարություն է, որ Հիսուսը, թողնելով աշխարհը, պահպանեց նաև Իր երկրային, մարդկային էությունն ու այժմ, որպես ճշմարիտ Աստված և ճշմարիտ մարդ, նստած է Հոր աջ կողմում: Նա փորձվեց և համբերությամբ տարավ բոլոր փորձությունները, դրա համար էլ հիմա կարող է օգնել փորձության մեջ գտնվողներին. «Քանզի ինչ բանով որ Ինքը չարչարվեցավ, փորձություն կրելով, կրնա

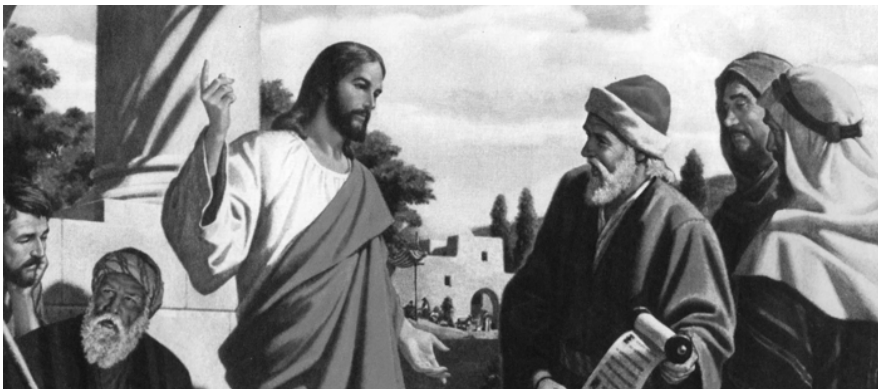
փորձվողներուն ալ օգնական ըլլալ» Եբր.2.18:

Հին և Նոր Կտակարանների շատ տեղերում (Հայտ.10.9, Երեմ. 15.16 և այլն) Աստված Իր ժողովրդին ավանդում է ՌԻՏԵԼ Իր Խոսքը և հաղորդել այն սերունդներին: Մրա բառացի իմաստն այն էր, որ Աստծու մարդը պետք է յուրացներ այդ Խոսքը և փոխանցեր ուրիշներին ոչ թե որպես ընդամենը մեջբերում Աստվածաշնչից, այլ որպես ԿԵՆԴԱՆԻ խոսք: Հիսուսն Ինքն ասաց, որ Իրեն հավատացողների ներսից կենդանի ջրի աղբյուրներ պիտի բխեն:

Մեր մերձավորները կարիք ունեն Խոսքի, բայց այն Խոսքի, որը մենք «կերել» ենք, այսինքն՝ ունեցել ենք խոսքի հայտնություն, որը դրսևորվում է սիրո միջոցով:

Թող Աստված մեզ պահի, որպեսզի չդառնանք «դպիր», և թող մեզ դարձնի կատարյալ մարդ, որը մերձավորին կարող է հասկանալ և օգնել այն ողջ օրհնությամբ, որը լսել ու յուրացրել է:

Շեկոբեյ թեր., 2014թ., N 11 (62)

ՉՆՄԱՆՎԵՆՔ ԴՈՎՏԻ ԿՆՈՋԸ

Միաբերնիդ բերեք Դովտի կինը: Ով որ իր կեանքը կ'ուզե սապրեցնել՝ պիտի կորսնցնե զանիկա, և ով կը կորսնցնե՝ պիտի սապրեցնե զանիկա:

Դով. 17.32-33

Աստվածաշնչյան այս տեքստը Թանոթ է քրիստոնյաներին: Բայց պետք է հատուկ ուշադրություն դարձնել Հիսուսի պահանջին. անհրաժեշտ է ինքնակամ հրաժարվել նյութականից: Նույնիսկ հավատացյալ մարդու համար է դժվար հրաժարվել այս աշխարհի բարիքներից, անտրտունջ ընդունել ֆինանսական և նյութական կորուստները: Մենք պետք է հիշենք Դովտի կնոջը, որովհետև նա նույնիսկ ճակատագրական վտանգի պահին չկարողացավ հրաժարվել իր կուտակած հարստությունից: Նա ոչ ետ վազեց, ոչ էլ քայլ արեց դեպի Սողոմ: Նա ընդամենը ետ նայեց: Սակայն նույնիսկ այդ մեկ հայացքն այնքան բան ասաց նրա վիճակի մասին:

Հավատացյալը կարող է արտաքուստ մերժել աշխարհի բարիքները, սակայն սրտում ամուր բռնել այն, ինչից հրաժարվել էր համուն Բրիստոսի:

Եթե նույնիսկ մեկ անգամ թախծոտ հայացք է նետվում նախկին արժեքների ուղղությամբ, դա արդեն իսկ բավական է հասկանալու համար, որ նրա սիրտը դեռ կապված է աշխարհին:

Մարդը կարող է շատ խորաթափանց ներկայացնել Հիսուսի լեռան քարոզը, արտաքնապես երևալ Տիրոջ Խոսքը կատարող, բայց միևնույն ժամանակ չունենալ վերածնված սիրտ:

Միայն այն քրիստոնյան, որն իր հոգևոր կյանքում զգացմունքները, մտքերը, կամքը հանել է խաչը, կարող է անկեղծությամբ և առանց ափսոսանքի, իր վերջին ունեցածը տալ նրան, ով իրենից իր շապիկն է պահանջում:

Երբ հավատացյալն ամեն օր վերցնում է իր խաչն ու գնում Բրիստոսի ետևից, նա իսկապես ազատվում է «ես»-ի գերությունից ու մերժում է աշխարհը:

Մեր հոգևոր արժեքը որոշվում է նրանով, թե մենք որ-

Չեկոբեմբեկ, 2014թ., № 11 (62)

բան կարող ենք գոհաբերել աշխարհն ու մեր «ես»-ը հանուն Հիսուսի: Սիրո ուժը փորձվում է սիրո գոհով: Եթե մեր սրտերը դեռ չեն ազատագրվել աշխարհային բարիքների, հաճույքների կապվածությունից, ուրեմն մեր «ես»-ը պիտի անցնի խաչով:

Ունեցվածքի նկատմամբ հավատացյալի ունեցած վերաբերմունքից արդեն երևում է՝ պահե՞լ է նա իր «ես»-ը, թե՞ արդեն մահվան է հանձնել: Սա չքավորության կոչ չէ, որովհետև շատ չքավորներ կան, որոնք Աստծուն ուրացած են: Ժամանակակից քրիստոնյաների համար իրապես մեծ վտանգ է աշխարհի շռայլությունների մարմնավոր հաճույքները «Աստծու առատ օրհնություններ» անվան տակ քողարկելը: Սակայն Աստծուն հայտնի են մեր ամենանվիրական ցանկությունները, մեր աղոթքներն ու արարքները:

Եթե մենք ցանկանում ենք գնալ բացառապես հոգևոր ճանապարհով, ապա պետք է Աստծուն թույլ տանք այնպես ներգործել մեր մեջ, որ մեր սրտերն ազատագրվեն «Դուվտի կնոջ կապվածությունից»: Սա Քրիստոսի մեջ կատարյալ կյանք ունենալու

գլխավոր նախապայմանն է:

Պողոս առաքյալը Փիլիպեցիներին ուղղված թղթի 3.7-11 խոսքերում ասում է, որ ամեն բան ունայն է համարում, ամեն ինչից հրաժարվել է, ամեն ինչ աղբ է համարում, որպեսզի Քրիստոսին ու Նրա հարության գործունեությունն ունենա:

Հաճախ, մինչև նյութականի նկատմամբ մեր ունեցած վերաբերմունքը չի փորձվում, մենք չենք գիտակցում, թե որքան հզոր է մեր «ես»-ը: Երբեմն հավատացյալը հարստությունից կառչում է ինչպես կյանքից: Երկրավորն, իսկապես, հանդիսանում է մեր հոգևոր կյանքի փորձաքարը: Աստծու այն զավակները, ովքեր սիրում են հարմարավետ և անհոգ կյանք, խաչի ավելի խորը աշխատանքի կարիք ունեն, որպեսզի ազատագրվեն շնչի գերությունից և ազատ լինեն՝ Աստծուն հաճելի կյանք ապրելու համար:

Նա, ով դեռևս ցանկանում է մարմնավորը, պետք է հաճախ հիշի Դուվտի կնոջը (աղե արձանը քրիստոնյաների համար նախազգուշացում է):

Աղե արձանը քրիստոնյային դեպի երկինք տանող մեղ ճանապարհի վրա դրված զգուշացման նշան է:

Անդամալույծի բժշկվելը

Մեր տան հավաքույթի ավարտից հետո մեր եզդի եղբայր Սուրիկ Ուսոյանն ինձ ասաց, որ տեղ ենք գնալու Տիրոջ գործով: Ծանապարհին նա ասաց.

- Միշտ եղբայր, մեր եզդի ծանոթներից մեկը հեռուստատեսությամբ տեսել է, որ հավատացյալներն աղոթել են Հիսուսի անունով, և հիվանդները բժշկվել են: Նա ասել է. «Եզդիների՞ն էլ կբժշկի, եթե հավատան Իրեն»: Իրեն պատասխանել են, որ Հիսուս Քրիստոսը համայն մարդկության Աստվածն է և Փրկիչը:

Եվ քանի որ Չարենցավանում ունեն եզդի քրիստոնյա հավատացյալ ծանոթ, հիվանդին բերել էին մեզ մոտ: Տեսա հիվանդին (որը մոտ 100կգ-ից ավելի քաշ կունենար). երիտասարդ կին էր, որ գոտկատեղից ներքև պարալիզված էր, ուրիշների օգնությամբ էր ոտքերը շարժում:

Նախ՝ խոսեցինք մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի անասիման սիրո, ամենակարողության և պատրաստակամության մասին, որ Նա պատրաստ է հենց հիմա բժշկելու, եթե միայն հավատան: Հետո աղոթեցինք: Նրա եզդի, ոչ քրիստոնյա ամուսինը նույնպես ծնկեց մեր Տեր Հիսուսի առջև, ու մեր ոչնչությունը խոստովանելով մեր Տիրոջ առջև՝ աղոթեցինք, որ այդ կնոջը բժշկի: Որքան աղոթքը մոտենում էր ավարտին, այնքան անօրենի հարձակումներն ինձ վրա սաստ-

կանում էին: Նա միտք էր բերում՝ ասելով. «Հիմա խայտառակ ես լինելու: Այդ հսկա կինն ինչպե՞ս կարող է կանգնել այդ թույլ ոտքերի վրա: Իզուր համաձայնեցիր, նա չի բժշկվելու», - և նմանատիպ մտքեր բերելով՝ փորձում էր փշրել հավատքս: Եվ քանի որ ես չէի բժշկողը և ճանաչում էի նրան, Ով կարող է բժշկել, աղոթքից հետո համարձակորեն ասացի.

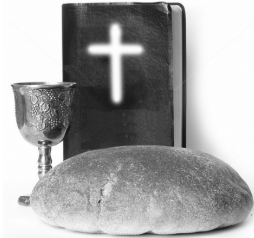
- Տեր Հիսուսի անունով ելի՛ր ու քայլի՛ր:

Փորձեց բարձրանալ տեղից, և ոտքերն ինքնուրույն դրեց հատակին: Ամուսինը այս տեսնելով՝ լացով փովեց գետնին՝ փառաբանելով Տեր Հիսուսին: Կինը, ճկույթիցս բռնելով, մեկ պտույտ կատարելով տան մեջ, նստեց: Հետո մենակ, առանց որևէ մեկի օգնության, սկսեց քայլել: Մոտ կես տարուց ավելի պարալիզված տառապող այս կինը բժշկվեց: Հետո երկար աղոթքով ու փառաբանությամբ երկրպագեցինք մեր փառաց Տիրոջը, Ով Իր աստվածային սերն ու ողորմությունը ցուց տվեց մեկին, որն ուրիշ կրոնի էր դավանում, և ապացուցեց, որ միայն Ինքն է ճշմարիտ Աստվածն ու Փառաց Թագավորը, միակ Փրկիչն ու տերերի Տերը: ՆՐԱՆ ՓԱՌԸ ՀԱՎԻՏՅԱՆՍ ՀԱՎԻՏԵՆԻՅ: ԱՄԵՆ:

Ձեկբեմբեմ, 2014թ., № 11 (62)

Մ.Սվարյան, ք.Չարենցավան

ԱՍՏՎԱԾ ՄՏՔԵՐ Է ԿԱՐԴՈՒՄ

1976-1977 թվականներին, երբ սկսվել էին մեր հալածանքները, մի անգամ մտքիս մեջ մտորում էի. «Եթե ինձ տանեն բանտ ու դիտավորյալ մի քանի օր հաց չտան ուտելու, տեսնես քանի՞ օր կարող եմ դիմանալ, կամ Տերը կպահի՞ ինձ...»: Այս մտքերը միայն մի պահ այցելեցին ու անցան:

Կնոջս՝ Իզաբելայի հետ միասին էինք աշխատում: Մենք սովորություն ունեինք՝ գործի գնալուց առաջ անպայման թեյ կամ սուրճ պետք է ըմպեինք: Երևի անցած լիներ մեկ կամ երկու օր, սովորականի մնամ կինս թեյելու հրավիրեց: Մերժեցի, որովհետև այնպես էի հագնեցած, որ կարծես աշխարհի ամենալավ բանը կերած լինեի: Գնացինք աշխատանքի: Ընդմիջում է, ու նորից նույն պատմությունը՝ ուտելու պահանջ ընդհանրապես չունեմ ու ինձ զգում եմ գերազանց վիճակում, իսկ բերանիս մեջ մի այնպիսի հաճելի համ կա, որ կյանքիս մեջ չէի ունեցել: Այդպես եղավ երկրորդ օրը, երրորդ օրը... Երևի այդպես շարունակվեք, եթե ինձ չստիպեին, որ հաց ուտեմ: Պառկած խորհում էի այս պատահածի մասին, երբ Մեկը կարծես խոսեց մտքիս հետ. «Քանի՞ օր ես ուզում այդ վիճակում

մնալ...»:

Հասկացա, որ այդ խոսքերի հեղինակն իմ Տեր ու Փրկիչ Հիսուս Բրիստոսն էր, որ կարդալով մտքերս, ինձ այդ հաճելի պահերը պարգևելով՝ հասկացրեց, որ գիտի մտքերս և կարող է ինձ տալ այն ամենը, ինչ պետք է ինձ տվյալ պահին:

Դրանից հետո ավելի մեծացավ վստահությունս Տիրոջս վրա, և ավելի ապահով զգացի ինձ: Հասկացա, որ ես գտնվում եմ Տիրոջ տեսադաշտում, և իմ ամեն մի շարժում, ամեն մի միտք ծածուկ չէ Տիրոջից: Աշխատում էի ազատություն չտալ մտքերիս, ձեռքերիս, աչքերիս, խոսքերիս: Սահմանափակվեցին մարդկանց հետ հանդիպումներս, զրույցներս, տնից դուրս գալս: Աշխարհն ինձ համար դարձել էր կործանման մի վայր, գարշանքով լեցուն մեղքի մի կաթսա, ուր եռում է մեղքը և տհաճ ու զզվելի հոտ տարածում շուրջը...

Ահա ինչպիսի Մթանչելի ու Փառավոր Աստված ունենք մենք: Նա Իրական Աստված է, աղոթքը լսող, մտքերը կարդացող, մեր կարիքներն իմացող և առատ ողորմացող Աստված է, որին փառք, պատիվ ու օրհնություն հավիտյան հավիտենից: Ամեն:

Սվարյան, ք. Զարենգավան

ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

2010 թ. սեպտեմբերի 10-ին ուժեղ արյունահոսությամբ ինձ տեղափոխեցին հանրապետական հիվանդանոց: Հետազոտեցին և պարզվեց, որ ինձ մոտ կանացի չարորակ ուռուցք կա: Բժիշկն առաջարկեց բավական թանկ վիրահատություն: Հարազատներս չէին հավատում այդ ախտորոշմանը և որոշեցին ինձ տեղափոխել Մարգարյան հիվանդանոց: Այնտեղ ևս բիուսիան հաստատեց իմ հիվանդությունը, սակայն մի տարբերությամբ, որ այնտեղի բժիշկը, Աստծու կամոք, բարեխիղճ գտնվեց և վիրահատություն չառաջարկեց, որովհետև արդեն շատ ուշ էր՝ ինձ մոտ 3-րդ աստիճանի քաղցկեղ էր: Նա ինձ ուղարկեց Քանաքեռի ուռուցքաբանական հիվանդանոց: Ես շատ հյուծված էի, այնքան էի արյունահոսել, որ ինձ ձեռքերի վրա տարան: Այնտեղ մույնպես տվեցին մույն ախտորոշումը: Արյանս տոկոսն իջել էր 35: Հարազատներս ինձ մոտ ցույց չէին տալիս, որ իմ վիճակը ծանր է, բայց ես տեսնում էի, որ նրանց աչքերը միշտ թաց էին: 10 օրվա մեջ արյանս տոկոսը մի քիչ բարձրացնելուց հետո սկսեցին ինձ բուժել ճառագայթաթերապիայով:

Ես գիտեի, որ ինձ մոտ քաղցկեղ է, բայց Աստված հոգում էր, որ ես չվախենամ ու չմտածեմ իմ հիվանդության մասին: Բուժման ընթացքում ինձ այցելեցին հոգևոր եղբայրներս:

Նրանք ինձ հետ խոսեցին Աստծու

փառքի մասին, ու ես ավելի շատ սկսեցի հավատալ, որ Աստված ինձ բժշկելու է: Հեռախոսիս մեջ հոգևոր երգեր կային, ամբողջ օրը լսում էի ու խնդրում Աստծուն, որ հանկարծ ինձ չթողնի, այլ օգնի, որ ոտքի կանգնեմ: Երկու ամիս հետո դուրս գրվեցի՝ հրաժարվելով քիմիոթերապիայից:

Երբ բժիշկս ասաց, որ ես խաղում եմ իմ կյանքի հետ, ես պատասխանեցի՝ թող ապրեմ այնքան, որքան Հիսուսի կամքն է, իմ բժիշկը իմ Հիսուսն է: Մի փոքր կազդուրվելուց հետո մասնակցեցի Աշտարակում գտնվող եկեղեցու մեծ հավաքության: Աղոթքի ժամանակ եղբայրներից մեկը տեսել էր, որ ինձ վրա լույս էր իջել: Աղոթքից հետո նա մոտեցավ ինձ ու պատմեց այդ տեսիլքի մասին: Ես հենց այդ պահից հավատացի, որ Աստված ինձ բժշկեց: Եվ փառք Տիրոջը, որ ես ապրում եմ ու բժշկված եմ:

Երբ գնում եմ հիվանդանոց, բժիշկը զարմանում է, բայց և ասում է ինձ, որ իրենք ինձ լավ են բուժել: Իսկ ես նրան պատասխանում եմ, որ ինձ բուժել է իմ Հիսուսը: Ես իմ ամբողջ սրտով սիրում եմ իմ Աստծուն: Փառք Երկնավոր Հորը, Որդուն և Սուրբ Հոգուն: Ամեն:

Վաղդուհի Թադևոսյան

ք. Աշտարակ

Ձեկբեմբեկ, 2014թ., № 11 (62)

ԶԱՐՄԱՆԱԼԻ Է, ԲԱՅՅ ՃՇՄԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆ Է

Գյուղից քիչ հեռու, մի փոքր առանձնատանը իր երկու ծեր սպասուհիների հետ ապրում էր արդեն տարիքն առած, ոչ հարուստ մի ազնվական կին: Ապրում էին հաշտ ու համերաշխ, անվախ էին թե՛ տիրուհին, թե՛ նրա սպասուհիները, որովհետև երեքն էլ հուսացած էին իրենց Տեր Աստծուն:

Ամեն երեկո նրանք փակում էին բոլոր դռներն ու լուսամուտները և հանգիստ պառկում քնելու, չնայած այն բանին, որ տունը ոչ պահակ ուներ, ոչ էլ մերձակա հարևան:

Մի անգամ երեկոյան, սովորության համաձայն, փակեցին բոլոր դռներն ու լուսամուտները և գնացին քնելու: Սպասուհիների մնջարանները տան մի թև վրա էին, իսկ տիկնոջը՝ մյուս: Տիրուհին սիրում էր քնից առաջ առանձնանալ, կարդալ, խորհել, աղոթել, այդ պատճառով էլ միշտ աղախիմներին շուտ էր արձակում:

Վարվառա Իվանովնան մոմը ձեռքին մտավ մնջարան ու տեսավ, որ իր մահճակալի տակից դուրս է ցցված տղամարդու մի գույգ կոշիկ: Ինչ-որ մեկը թաքցնում է: Կարելի է պատկերացնել, թե նա ինչպես վախեցավ: Սպասուհիները հեռու են, եթե կանչի՝ չեն լսի, իսկ եթե լսեն էլ...

Ի՞նչ կարող են անել ծեր կանայք: Երեք ծեր կնոջ սպանելը մեծ բան չէ ավագակի համար, որն, ամենայն հավանականությամբ, զինված էլ է, գուցե և մենակ էլ չէ:

Այդ պահին Վարվառա Իվանովնան հիշեց, որ ինքն ունի Կենդանի, Ամենակարող, Բարեգութ Աստված, որին միայն կարելի է վստահել: Անմիջապես նրա հոգին խաղաղվեց, կարծես ոչինչ տեղի չէր ունեցել:

Վարվառա Իվանովնան իր ետևից փակեց դուռը, մոմը դրեց սեղանին, սկսեց մագերը հարդարել ու մտքում աղոթել. «Տեր, օգնիր, ուղղորդիր՝ ի՞նչ անեմ»: Հետո նա բաց արեց Աստվածաշունչն ու սկսեց բարձրաձայն կարդալ այն խոսքը, որում ասվում է, որ Աստծու Խոսքը կենդանի է,

երկսայրի սրից էլ սուր է, թափանցում է մինչև ողն ու ծուծը, քննում մարդու սրտի խորհուրդները: Կարդաց նաև 91-րդ սաղմոսը, որում ասվում է, որ Ամենակարողը օրուգիշեր անդադար պաշտպանում է մեզ... Նա Իրեն հուսացողներին ազատում է փորձանքներից, պահում չարերից, որովհետև նրանք ճանաչել են Իր անունը:

Կհիմը բարձրաձայն կարդում էր՝ վստահելով իր կարդացած խոսքին, որը չի խաբում:

Վարվառա Իվանովնան սաղմոսն ավարտեց ու ծնկի իջավ:

Աղոթքը շատ ջերմ էր ու այնքան սրտանց, որ մինչ այդ երբեք այդպես չէր եղել: Նա Աստծուց օգնություն ու պաշտպանություն էր խնդրում փորձության ժամին: Վերջապես նա շատ հանգիստ սրտով ծնկից վեր կացավ և ուղղվեց դեպի մահճակալը, որպեսզի պառկի: Հանկարծ նրա առաջ հայտնվեց մի բարձրահասակ ու ահագոյ մարդ:

- Տիկին,- ասաց նա,- մի՛ վախեցեք, ես եկել էի այստեղ ձեզ թալանելու, իսկ եթե հարկ լիներ՝ նաև սպանելու: Իմ ընկերներն այգում իմ ազդանշանին են սպասում: Եթե դուք գոռայիք կամ օգնություն կանչեիք, ես երևի ստիպված կլինեի ձեզ սպանել: Բայց ես լսեցի, թե դուք ինչպես էիք կարդում, աղոթում, և այդքանից հետո ես չեմ կարող ձեզ վնաս տալ: Հանգիստ եղեք, ես ձեզանից մի չոփ էլ չեմ տանի: Ես հիմա ընկերներիս ազդանշան կտամ, որ հեռանան:

Հետո նա նորից մոտեցավ Վարվառա Իվանովնային ու ասաց.

- Մնաք բարով, ես հեռանում եմ: Աստված Ձեր աղոթքը լսեց, իսկ ես կյանքում այդպիսի բառեր չէի լսել: Խնդրում եմ, տվեք ինձ այդ գիրքը, որից կարդում էիք:

Վարվառա Իվանովնան տվեց նրան Աստվածաշունչը:

Տղամարդը գիրքը վերցրեց ու պատուհանից դուրս թռավ:

Նորից ամեն ինչ առաջվա պես հանդարտ ու լուռ դարձավ: Սպասուհիները, ամեն ինչից անտեղյակ, քնած էին իրենց սենյակում: Ամենակարողի ապահով ձեռքերում քնեց նաև տիրուհին:

Վարվառա Իվանովնան չէր դադարում աղոթել այն ավագակի համար, որին տվեց իր Աստվածաշունչը:

Մի երկու տարի հետո նա իր Աստվածաշունչը ետ ստացավ մի նամակի ուղեկցությամբ՝ մի հեռավոր քաղաքի հիվանդանոցից, որտեղ մահանում էր նախկին ավագակը:

Նամակը լի էր զոջման և հնազանդության խոսքերով: Նա շնորհակալություն էր հայտնում Աստվածաշնչի ու այն գիշեր իր լսած խոսքերի համար:

Հուզմունքից Վարվառա Իվանովնան արտասպեց, և Աստվածաշունչն ավելի թանկ դարձավ նրա համար: Երբ երեկոյան գնաց իր սենյակ, նա երկար աղոթում էր, շնորհակալություն հայտնում Աստծուն Նրա Կենդանի Խոսքի և ողորմությունների համար:

Ձեռնարկի հեղինակ, 2014թ., № 11 (62)

ՆԱԻՄ ՓՐԿԻՉՆ Է

Մի հավատացյալ կին, որ դասավանդում էր կիրակնօրյա դպրոցում, իր աշակերտներին հանձնարարեց շաբաթվա ընթացքում գրել այն ամենը, ինչ գիտեն Հիսուսի մասին:

Հաջորդ կիրակի աշակերտներն սկսեցին կարդալ իրենց գրածները: Ոմանք Հիսուս Քրիստոսի կյանքի մասին երկար պատմություններ էին գրել, իսկ մի փոքրիկ աղջիկ ամաչելով մոտեցավ ու մեկնեց իր աշխատանքը՝ մի փոքրիկ թուղթ, որի վրա գրված էր. «Նա իմ Փրկիչն է»:

Միայն երեք բառ, բայց որքան օրինյալ... այդ երեք բառերը բոլոր երկար պատմություններից գերադասելի էին, որովհետև այդ աղջիկը գիտեր ու հավատում էր, որ Փրկիչ Տերն իրեն սիրում է, Նա իրեն փրկելու համար չարչարվել ու մահացել է խաչի վրա:

Այսբանը բավական էր, որպեսզի նա շարունակեր իր կյանքի ճանապարհը և մտներ հավիտենական կյանք, քանզի Ավետարանում գրված է. «Նա, ով Որդուն հավատում է, հավիտենական կյանք ունի» Հովհ.3. 36:

Գուցե մեր ընթերցողներից ոմանք Քրիստոսի մասին շատ բան գիտեն՝ Նրա գալուստի, հրաշքների, բժշկու-

թյունների մասին: Կարելի է Հիսուսի մասին շատ բան իմանալ, բայց միևնույն ժամանակ Նրան չճանաչել որպես անձնական Փրկիչ:

Պետք է մի բան, որպեսզի յուրաքանչյուր մեղավոր անձնական շփում ունենա Փրկչի հետ, իր մեղքերը Տիրոջը բերի և ամբողջ սրտով (ոչ միայն մտքով) հավատա, որ Փրկիչը գոհվել է նաև ի՞ր համար:

Ամհրաժեշտ է, որ ամեն մեկն անձամբ հավատքով ստանա ուրախություն և վստահություն՝ մեղքերի թողության վստահություն, որը ձեռք ենք բերել Փրկչի մահով: Ավետարանի միջոցով հավիտենական փրկություն ունենալը հետևյալն է. «Ուրիշ մեկով փրկություն չկա, քանի որ Նրանից բացի ուրիշ անուն չկա մարդկանց մեջ տրված, որով կարողանանք փրկվել» Գործք 4.12:

ՍԻՐԵԼԻ ԸՆԹԵՐՅՈՂ

Աստված սիրում է Ձեզ և ուզում է, որ Դուք հաճապաք էրեւն ու փրկուք յոնենաք:

Այդ մասին համաւելու 3.16-ում կարդում ենք.

«Որովհետեւ Աստված այնպես սիրեց աշխարհը, որ Իր միածին Որդուն փոխեց, որով Նրան հաճապաք չկորչի, այլ համարենական կրակը ունենաւ»:

Երեւ Դուք ուզում եք ամէկի մտքիկից ծանոթանալ Աստծուն և Նրա Խոսքին, կարող եք դիմել հնչեղնայ հետախուսահամարներով.

ԵՐԵՎԱՆ

Ավան	093-53-25-26	Ամիրքեկյան	Հրահար
Էրեբունի	093-53-43-68	Բարսեղյան	Մեսցակյան
Կենտրոն	093-53-25-26	Ամիրքեկյան	Հրահար
Կոմիտաս	093-26-20-72	Ալավերդյան	Սարգիս
ՏԱԹ (Բանգաղիշ)	094-65-70-43	Սահակյան	Վարդան
Նորքի մասիվ	099-87-38-88, 077-87-38-80	Ղազարյան	Անարծն
Նորքի մասիվ	099-56-65-44	Գրիգորյան	Էփրեմ
Շինգալիք, Չարախ	094-84-39-84	Ղազարյան	Մամիկոն
Չերնուշկա	093-83-71-31	Վարդանյան	Անդրանիկ
Քանաքեռ, Ջնրոն	093-53-25-26	Ամիրքեկյան	Հրահար
3-րդ մաս	094-52-96-59	Մանգիկյան	Անդրանիկ

ՇՐՋԱՆՆԵՐ

Արուսյան	094-34-75-91	Ջաքարյան	Սամվել
Ալավերդի	094-30-80-40	Ղափոյան	Վալերի
Աշտարակ	055-66-82-06, 099-66-82-06	Ալոյնյան	Լևոն
Ապարան	093-77-06-70, 091-77-06-70	Կասպարյան	Սիշա
Արարատ	094-20-60-36	Նեոսիսյան	Նորիկ
Արբիկ	077-70-28-38, 055-59-99-22	Փիլոյան	Պողոս
Արմավիր	077-84-45-05	Այվազյան	Վազգեն
Արտաշատ	093-72-48-88	Համբարձումյան	Վաչագան
Արտաշատ (գյուղերը)	093-83-71-31	Վարդանյան	Անդրանիկ
Արտաշատ (Ագատակյան)	098-46-12-61	Թովսիսյան	Աստուղա
Գավառ	093-68-84-92	Մանուկյան	Վարդուհան
Դիլիջան	093-18-77-33	Սահակյան	Սասուն
Եղեգնաձոր	077-40-26-24	Մարտիրոսյան	Արզուման
Ջանգեղուք	094-00-94-08	Մարդյան	Սիմոն
Էջմիածին	093-88-68-74	Հովակիմյան	Ռոբերտ
Իջևան	098-99-55-84	Մարգարյան	Լևոն
Հոսեղյան	094-22-33-15	Օհանյան	Աշոտ
Դարասղ	094-00-94-08	Մարդյան	Սիմոն
Ճամբարակ (Կարմիր)	091-77-74-78	Ճաղարյան	Խաչիկ
Մասիս	091-71-62-64, 093-71-62-64	Հարությունյան	Մելսիկ
Մարտունի	093-86-30-13	Արշակյան	Մելիք
Նոյեմբերյան	094-92-01-90	Նավասարդյան	Ռուբեն
Շիրակի մարզ	099-30-79-69	Ղարմանյան	Գեղեա
Չարենցավան	093-28-64-13	Հայրապետյան	Գևորգ
Սպիտակ	094-92-00-60	Վարդանյան	Մարտուն
Սևան 1	093-53-25-26	Ամիրքեկյան	Հրահար
Սևան 2	077-99-45-48	Մարգարյան	Աշոտ
Վանաձոր	094-92-00-03	Խաչատրյան	Արտակ
Վանաձոր	093-08-71-29	Նազարյան	Ավետիք
Վարդենիս	094-91-44-80	Կշանյան	Տոնիկ
Վեդի	094-03-26-16	Աղաբեկյան	Գառնիկ (Ռուբիկ)
Տաշիր	093-09-84-33	Մուսիսյան	Նորիկ
Տավուշ	093-43-72-33	Օհանյան	Արուս

ԻՆՉՊԵՊՍ ԿԱՐՈՂ Է ՀՈԳԻՆ ՓՐԿՎԵԼ

Վասն զի եթէ ըսու քերնովդ Յիսուսը Տէր խոստովանիս, ու ըսու սրբիդ մէջ հաւաքաս թէ Աստուած զանիկա մեռելներէն յարուց, պիտի փրկուիս (Վասն զի սրբով կը հաւաքայ մէկը արդարանալու, ու քերնով կը խոստովանի փրկուելու):

Հռովմայեցիս 10.9-10

Ուստի մենք հաւաքելով արդարացած ըլլալով խաղաղութիւն ունինք Աստուծոյ իկտ մեր Տէրոջը Յիսուս-Քրիստոսի չեռքով:

Հռովմայեցիս 5.1

Բայց տեսնց հաւաքքի անինար է Աստուծոյ հանդէ ըլլալ. վասն զի ան որ Աստուծոյ կը մօտենայ, պէտք է որ հաւաքայ թէ Աստուած կայ, և թէ վարչաւիպոյց կ'ըլլայ անոնց որ զինք կը փնտրեն:

Եբրայեցիս 11.6

Իր յանցանքները ծածկողը յաջողութիւն չգտնիր, րայց զանոնք խոստովանողը ու մէկդի չգողը ողորմութիւն կը գտնէ:

Առակաց 28.13